

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

รองอธิบดี ๓
เลขที่..... ๐๕๓๕
วันที่..... ๓ เม.ย. ๒๕๖๖
เวลา..... ๑๕.๐๐น.

ส่วนราชการ กองวิเทศสัมพันธ์ ฝ่ายประสานความร่วมมือพหุภาคี โทรศัพท์ ๑๙๐๗

ที่ รง ๐๕๔๐/ ๐๓๓๕

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ข้อมูลการวิเคราะห์ผลกระทบการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานภายใต้กรอบความร่วมมือ

เรียน รองอธิบดี (นายพิเชษฐ์ ทองพันธ์)

ตามที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้กำหนดการประเมินการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ระดับหน่วยงานภายในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ตัวชี้วัด ๑.๓๒ ความสำเร็จของการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานพหุภาคี ที่ส่งผลกระทบต่อกรมและบุคลากรของกรม นั้น

กองวิเทศสัมพันธ์ได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานพหุภาคี ที่ส่งผลกระทบต่อกรมและบุคลากรของกรม หัวข้อ “ผลกระทบการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานภายใต้กรอบความร่วมมือการรับรองทักษะร่วมกัน (Mutual Recognition of Skills: MRS) และกรอบความร่วมมือการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT-GT) เสร็จเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามบทวิเคราะห์ที่เสนอมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเห็นชอบให้กองวิเทศสัมพันธ์จะได้แจ้งเวียน/เผยแพร่บทวิเคราะห์ดังกล่าวสู่สาธารณะ (เว็บไซต์) เพื่อประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายก่อฤกษ์ เบญจกุล)

นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการกองวิเทศสัมพันธ์

ทราบ

เห็นชอบ

(นายพิเชษฐ์ ทองพันธ์)

รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ผลกระทบการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานภายใต้กรอบความร่วมมือ การรับรองทักษะร่วมกัน (Mutual Recognition of Skills: MRS)

ปัจจุบันประเทศไทยมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะทางด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) ทำให้ความต้องการแรงงานเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก ส่งผลให้มีแรงงานต่างด้าวอพยพมาจากประเทศเพื่อนบ้าน เมียนมา ลาว และกัมพูชา เข้ามาทำงานในประเทศไทย จำนวนมาก ในขณะที่ภาวะการทำงานของประชากรไทยกลุ่มวัยกลางคนมีแนวโน้มออกจากระบบการจ้างงานที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้กำลังแรงงานสาขาที่ใช้แรงงานเข้มข้นอย่างภาคเกษตรกรรม ประมง และก่อสร้าง ประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในงานที่คนไทยไม่นิยมทำเพราะเห็นว่าเป็นงานหนัก สกปรก และอันตราย จากข้อมูลสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ พบว่ามีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในราชอาณาจักรไทย จำนวน ๑,๔๒๕,๘๐๙ คน หนึ่งในสามคนมาจากประเทศอาเซียน (ASEAN) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเคลื่อนย้ายแรงงาน ในภูมิภาค และเพื่อให้ยกระดับความร่วมมือทางวิชาการระหว่างรัฐสมาชิกจึงริเริ่มโครงการความร่วมมือ รับรองทักษะร่วมกัน (Mutual Recognition of Skills: MRS) อันประกอบไปด้วย ๕ ประเทศคู่ภาคี ได้แก่ ๑) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ๒) ราชอาณาจักรกัมพูชา ๓) สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ๔) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และ ๕) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

MRS เป็นโครงการที่เสนอโดยที่ประชุมคณะทำงานวิชาการด้านทักษะฝีมือระดับภูมิภาค (Regional Skills Technical Working Group Meeting: RSTWG) จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๗ เพื่อเป็นคณะทำงาน ด้านวิชาการในการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization: ILO) โดยคณะทำงาน RSTWG ประกอบด้วยผู้ประสานงานด้านทักษะแห่งชาติ (National Skill Focal Points) ที่ได้รับมอบหมายจากประเทศสมาชิกอาเซียน มีการจัดประชุมคณะทำงานเป็นประจำทุกปี เพื่อหารือ ติดตามความคืบหน้า และดำเนินการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับด้านทักษะ โดยผู้แทนกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้เข้าร่วมการประชุมคณะทำงานด้านทักษะฝีมือระดับภูมิภาค ครั้งที่ ๔ (4th RSTWG) ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ณ กรุงมะนิลา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ โดยมีนายวิวัฒน์ ตังหงส์ รองปลัดกระทรวงแรงงานในขณะนั้น เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยในการเข้าประชุมดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้แต่ละประเทศจัดทำ โครงการรับรองทักษะร่วมกัน เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค โดยประเทศไทยตกลงที่จะดำเนินการนำร่องการเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่

- ๑) สปป.ลาว สาขาก่ออิฐ และสาขาการฉาบปูน
- ๒) กัมพูชา สาขาการก่ออิฐ และสาขาไฟฟ้าภายในอาคาร
- ๓) เมียนมา สาขาการก่ออิฐ และสาขาการเย็บจักรอุตสาหกรรม
- ๔) ฟิลิปปินส์ สาขาโลจิสติกส์ (Warehousing/Forklift Driver/Transportation Manager)
- ๕) เวียดนาม สาขาโลจิสติกส์ (Warehousing/Forklift Driver/Transportation Manager)

ซึ่งมีวัตถุประสงค์...

ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มุ่งหวังให้ประเทศสมาชิกอาเซียนมีการเตรียมพร้อมสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายคนงานที่มีทักษะระดับต่ำถึงระดับกลาง ซึ่งต่างจากการดำเนินการของข้อตกลงยอมรับร่วมกันของบุคลากรที่มีทักษะสูงในกลุ่มที่เรียกว่านักวิชาชีพ ๘ สาขาวิชาชีพ และสนับสนุนการเป็นสมาคม ASEAN ในการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวภายในภูมิภาค เพื่อตอบสนองการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี

ผู้เชี่ยวชาญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO)

ได้เสนอแนวทางการเทียบเคียงร่วมกันในอาเซียน (Roadmap for Implementing the MRS) ประกอบด้วย ๗ ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นตอนที่ ๑** การระบุทักษะเพื่อการรับรองร่วมกัน โดยพิจารณาจากเป้าหมายการรับรองทักษะของประเทศสมาชิก กลุ่มอุตสาหกรรมที่ขาดแคลน คุณสมบัติที่จะใช้ในการรับรอง และหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- ขั้นตอนที่ ๒** เทียบเคียงกับระบบมาตรฐานสมรรถนะแห่งชาติทั้งของประเทศผู้รับ และประเทศผู้ส่ง และต้องเป็นสาขาที่ภาคอุตสาหกรรมและภาคส่วนต่าง ๆ สามารถเข้ามามีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานได้
- ขั้นตอนที่ ๓** กำหนดและเทียบเคียงคุณสมบัติ โดยพิจารณาจากการยอมรับในระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ และแนวทาง/หลักเกณฑ์ด้านสมรรถนะที่ชัดเจนในระบบการรับรองทักษะแห่งชาติ
- ขั้นตอนที่ ๔** ตรวจสอบการจัดเตรียมการประเมินและการออกใบรับรอง
- ขั้นตอนที่ ๕** ประเมินการประกันคุณภาพของการจัดการฝึกอบรม การประเมิน และการออกใบรับรองทักษะ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการดังกล่าว
- ขั้นตอนที่ ๖** ร่างข้อมูลส่วนบุคคลของแรงงานย้ายถิ่นฝีมือ
- ขั้นตอนที่ ๗ก** รวบรวมและยื่นหลักฐานในแต่ละขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนที่ ๑ - ๖
- ขั้นตอนที่ ๗ข** เทียบเคียงระดับของคุณวุฒิ/ใบรับรองระหว่างมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (National Qualification Framework: NQF) ทั้งของประเทศผู้ส่งและประเทศผู้รับ และมาตรฐานฝีมือแรงงานอาเซียน (ASEAN Qualification Reference Framework: AQRF)

ที่ผ่านมา กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยคณะทำงานเทคนิคและผู้แทนกรมได้เข้าร่วมการประชุมและศึกษาดูงานเชิงเทคนิคขั้นสูงว่าด้วยการเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาช่างก่อสร้าง (ก่ออิฐ/ฉาบปูน) ครั้งที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๓ มกราคม ๒๕๖๖ ณ กรุงเทพมหานคร ราชอาณาจักรกัมพูชา โดยสาระสำคัญของการประชุม ได้มีการเปรียบเทียบคู่มือ วิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาก่ออิฐ และสาขาฉาบปูน ซึ่งระดับที่ ๒ ของราชอาณาจักรกัมพูชา เทียบได้กับระดับที่ ๑ ของราชอาณาจักรไทย ส่วนการสาธิต การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานระดับ ๒ ของราชอาณาจักรกัมพูชา พบว่าแบบทดสอบภาคความรู้ และภาคความสามารถมีความแตกต่างจากไทย ฝ่ายไทยจึงเสนอให้ฝ่ายกัมพูชาปรับปรุง ดังนี้ ๑) หลักเกณฑ์การให้คะแนน (Marking scheme) ๒) การกำหนดจุดอ้างอิง (Setting the centerline) และ ๓) จุดแตกต่างของการฉาบปูน (Plastering different point) และระยะเวลา ต่อมาคณะทำงานเทคนิคและผู้แทนกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการว่าด้วยการเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติสาขาช่างก่อสร้าง (ก่ออิฐ/ฉาบปูน) ครั้งที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ณ กรุงเทพมหานคร ราชอาณาจักรกัมพูชา เพื่อตรวจสอบประเด็นทางเทคนิคที่ได้เสนอให้กัมพูชาปรับปรุง ๓ ประเด็น ซึ่งเมื่อฝ่ายไทยพิจารณาแล้ว

ได้ผลประเมิน...

ได้ผลประเมินทางเทคนิคเป็นที่ยอมรับได้ จึงได้ร่วมลงนามในรายงานการประเมินผลเชิงเทคนิค (Technical Assessment Report) เพื่อการรับรองระบบประเมินสมรรถนะและระบบการรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาช่างก่อสร้าง (ก่ออิฐ/ฉาบปูน) ระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา

ผลกระทบการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานภายใต้กรอบความร่วมมือ การรับรองทักษะร่วมกัน (Mutual Recognition of Skills: MRS) หากการเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงานบรรลุตามแนวทางการเทียบเคียงร่วมกันในอาเซียน จะส่งผลกระทบต่อกรมพัฒนาฝีมือแรงงานและบุคลากรของกรมฯ รวมถึงประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ

ประการแรก การยอมรับคุณวุฒิต่างประเทศ: บุคลากรกรมฯ จะมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายและขั้นตอนเพื่อรับรองคุณวุฒิต่างประเทศที่ตรงตามมาตรฐานฝีมือแรงงานของประเทศไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทบทวนและประเมินคุณสมบัติของผู้สมัครต่างชาติ การกำหนดคุณสมบัติที่เทียบเท่ากับมาตรฐานของประเทศไทย รวมถึงการให้คำแนะนำและการสนับสนุนแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ประการที่สอง การออกหนังสือรับรอง: บุคลากรของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานต้องเตรียมความพร้อมสำหรับความต้องการของแรงงานในการออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ โดยอาจมีแรงงานขอหนังสือรับรองจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมากขึ้น เพื่อให้ตรงตามคุณสมบัติสำหรับการทำงานในประเทศ หรือเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจ้างงานในประเทศไทย ซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะต้องพิจารณาปรับปรุงระบบหรือลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับแรงงาน

ประการสุดท้าย ความร่วมมือระหว่างประเทศ: การเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงาน สามารถส่งเสริมเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน โดยการทำงานร่วมกันเพื่อสร้างกลไกการยอมรับร่วมกัน การรับรองคุณสมบัติ การเจรจาข้อตกลงกับประเทศอื่น ๆ และการแบ่งปันแนวทางปฏิบัติและประสบการณ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งเป็นการส่งเสริมความเข้าใจและความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างสองประเทศ และนำไปสู่การพัฒนากำลังแรงงานที่มีทักษะและการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค

ประเทศไทยเห็นความสำคัญของการส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ (The ASEAN Labour Minister's Work Programme : SLOM WG Work Plan for 2021 - 2025) ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับโลกแห่งการทำงานที่เปลี่ยนแปลง พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ (The ASEAN Declaration on Human Resources Development for the changing World of Work 2021 - 2030) และแผนการทำงานของสภา TVET อาเซียนสำหรับ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ (ASEAN TVET Council Work Plan for 2021 - 2030) ดังนั้น ประเทศไทยจึงตกลงที่จะดำเนินการนำร่องการเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งหากการเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงานบรรลุตามแนวทางการเทียบเคียงร่วมกันในอาเซียนจะส่งผลต่อประเทศไทย อาทิ

ประการแรก การเคลื่อนย้ายแรงงาน: การรับรองทักษะร่วมกันจะเป็นเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือระหว่างประเทศ สร้างโอกาสในการทำงานใหม่ให้กับแรงงาน และช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน

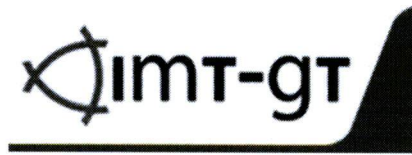
ประการที่สอง...

ประการที่สอง การพัฒนาทักษะ: การรับรองทักษะร่วมกันสามารถส่งเสริมมาตรฐานและพัฒนาทักษะ ซึ่งเกิดจากการแลกเปลี่ยนความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างผู้ปฏิบัติงานที่มีทักษะและผู้ฝึกสอน อันนำไปสู่ คุณภาพของงานที่สูงขึ้นและผลลัพธ์ที่ดีขึ้นสำหรับภาคธุรกิจ

ประการสุดท้าย ความสามารถในการแข่งขัน: การมีกำลังแรงงานที่มีทักษะฝีมือจะช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจ ของไทยในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ และอาจนำไปสู่การเพิ่ม การลงทุนและการเติบโตในภาคธุรกิจ ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทย

การรับรองทักษะร่วมกันเป็นการคาดหวังของกรอบความร่วมมืออาเซียนที่จะช่วยผลักดันให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี แก้ปัญหาค่าแรงที่ไม่เป็นธรรมของกลุ่มแรงงานที่อพยพเข้ามาทำงาน และเพื่อสร้าง คุณภาพชีวิตให้กับประชากร แต่หากมองในแง่ของประเทศผู้รับแล้ว การรับรองทักษะร่วมกันอาจส่งผลทั้งเชิงบวก และเชิงลบ โดยผลเชิงบวกจะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังขาดแคลนแรงงาน ส่วนผลเชิงลบ อาจเกิดปัญหาความมั่นคงภายในประเทศที่มีการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาอย่างมาก และหากแรงงานมีการรวมกลุ่ม เพื่อเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเทคโนโลยี การเมือง เศรษฐกิจ สังคม จะส่งผลให้รูปแบบการใช้ชีวิตของมนุษย์ต้องปรับตัวในด้านต่าง ๆ รวมถึงด้านการทำงาน ซึ่งเป็นความท้าทาย ที่ประเทศต่าง ๆ จะต้องร่วมมือกันพัฒนาต่อไป

.....

ผลกระทบการดำเนินงานภายใต้กรอบความร่วมมือการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย

(Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT-GT)

ความเป็นมา

IMT-GT ก่อตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ จากความเห็นชอบร่วมกันของผู้นำ ๓ ประเทศ โดยธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank - ADB) ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการในการศึกษาความเป็นไปได้ ในการกำหนดกรอบความร่วมมือ ขอบเขตดำเนินงาน และสาขาความร่วมมือ โดยมีพื้นที่ความร่วมมือ ประกอบด้วย ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) ๔ รัฐของมาเลเซีย (ปีนัง เกดะห์ เปร๊ะ ปะลิส) และ ๒ จังหวัดบนเกาะสุมาตราของอินโดนีเซีย (อาเจห์ และสุมาตราเหนือ) ซึ่งปัจจุบันพื้นที่ความร่วมมือ IMT-GT ครอบคลุมพื้นที่ ๕๙๒,๕๗๖ ตารางกิโลเมตร ประชากรรวม ๖๙.๕ ล้านคน ประกอบด้วย ๑๔ จังหวัดภาคใต้ของไทย ๑๐ จังหวัดของอินโดนีเซีย โดยเพิ่มสุมาตราตะวันตก สุมาตราใต้ เรียว เรียวไอแลนด์ จัมบี เบงกูลู บังกา-เบลิตุง และลัมปุง และ ๘ รัฐของมาเลเซีย โดยเพิ่มกลันตัน สลังงอร์ มะละกา และเนกรีเซมบิลัน

วัตถุประสงค์หลักของโครงการ IMT-GT

รัฐบาลของทั้ง ๓ ประเทศ ได้ตกลงร่วมกันที่จะส่งเสริมบทบาทของเอกชนในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสนับสนุนในภาครัฐให้จัดสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่จะเอื้อต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบทางเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากความใกล้เคียงและคล้ายคลึงกัน ทางสภาพภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี และภาษา โดยผลักดันให้โครงการ IMT-GT เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละประเทศเพื่อเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และได้กำหนดเป้าหมายหลักของโครงการ ดังต่อไปนี้

๑. เพิ่มปริมาณการค้าและการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจสามฝ่าย
๒. เพิ่มปริมาณการส่งออกจากพื้นที่เขตเศรษฐกิจสามฝ่ายไปยังตลาดทั่วโลก
๓. ปรับปรุงความเป็นอยู่ของประชากรในพื้นที่เขตเศรษฐกิจสามฝ่าย และประชาชนโดยส่วนรวมของทั้ง ๓ ประเทศ

ความร่วมมือตามโครงการ IMT-GT มีคณะทำงาน ๖ ด้าน ดังนี้

๑. โครงสร้างพื้นฐานและการขนส่ง (Infrastructure and transportation)
๒. การค้าและการลงทุน (Trade and Investment)
๓. การท่องเที่ยว (Tourism)
๔. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)

๕. การเกษตร...

๕. การเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร และสิ่งแวดล้อม (Agriculture, Agro-based Industry & Environment)

๖. ผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล (Halal Product and Services)

คณะทำงานสาขาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และบทบาท

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นสมาชิกของคณะทำงานสาขาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ (TICA) กระทรวงการต่างประเทศ เป็นหน่วยงานผู้ประสานงานหลัก (Focal point) โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน จะเป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรมภายใต้กรอบความร่วมมือ ดังกล่าว ๓ กิจกรรม ดังนี้ (๑) กิจกรรมการพัฒนามาตรฐานฝีมือสมรรถนะในกลุ่มประเทศ IMT-GT สาขาช่างเชื่อม (จัดทำคู่มือคุณภาพ สาขาช่างเชื่อม) (๒) กิจกรรมสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (จัดฝึกอบรม และทดสอบมาตรฐานสาขาพนักงานนวดไทย สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปา (หัตถบำบัด) และ (๓) กิจกรรมพัฒนาทักษะฝีมือครูฝึกสาขาช่างเชื่อม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. กิจกรรมการพัฒนามาตรฐานฝีมือสมรรถนะในกลุ่มประเทศ IMT-GT สาขาช่างเชื่อม
ภายใต้โครงการ Competency Skill Standard มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาแนวทางการรับรองมาตรฐานฝีมือ สาขาช่างเชื่อมระหว่างสามประเทศ และนำไปสู่การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายในกลุ่มประเทศ IMT-GT ในอนาคต
ขั้นตอนการดำเนินงานภายใต้กิจกรรม

- ๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดทำร่างคู่มือคุณภาพ สาขาช่างเชื่อม (Draft Manual Handbook)
- ๒) กองวิเทศสัมพันธ์มีหนังสือนำเสนอร่างคู่มือคุณภาพ สาขาช่างเชื่อม ต่ออธิบดี
- ๓) อธิบดีลงนามในหนังสือถึงกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อส่งร่างคู่มือให้ กรมความร่วมมือระหว่างประเทศดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษ
- ๔) กรมความร่วมมือระหว่างประเทศแปลร่างคู่มือคุณภาพ สาขาช่างเชื่อม เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ประกอบการประชุมคณะกรรมการร่วมสาขาช่างเชื่อมของทั้ง ๓ ประเทศ (อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย) โดยองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ให้การสนับสนุนการแปลร่างคู่มือคุณภาพ สาขาช่างเชื่อม เป็นภาษาอังกฤษ และได้ดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔ และจัดส่งให้ประเทศอินโดนีเซีย และมาเลเซียพิจารณา

๕) อยู่ระหว่างรอผลการพิจารณาร่างคู่มือคุณภาพ สาขาช่างเชื่อม

๒. กิจกรรมสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : กระบวนการฝึกอบรมภายใต้โครงการ Vocational Training Centre – Networking (VTC-NET) ประกอบด้วย ๔ หัวข้อ ดังนี้

- ๑) ระบบการประกันคุณภาพการฝึกอบรม
- ๒) การพัฒนาและออกแบบหลักสูตร
- ๓) วิธีการสอน
- ๔) การเทียบเคียงมาตรฐานฝีมือแรงงาน ซึ่งฝ่ายไทย โดยสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน กระบี่เสนอกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการระบบประกันคุณภาพการฝึกอบรมและการทดสอบมาตรฐานฝีมือ แรงงานแห่งชาติ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปา (หัตถบำบัด) และสาขาพนักงานนวดไทย ณ จังหวัดกระบี่

ความคืบหน้า

จากการประชุมวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนแผนงานโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย – มาเลเซีย – ไทย (IMT-GT) ครั้งที่ ๑๔ ฝ่ายไทยเสนอให้ที่ประชุมนำกิจกรรมดังกล่าวไปบรรจุไว้ในแผนงานใหม่ของคณะกรรมการความร่วมมือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๙ เนื่องจากในช่วงเวลาที่ผ่านมามีเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ส่งผลให้ เจ้าภาพไม่สามารถจัดการประชุมได้

๓. กิจกรรมพัฒนาทักษะฝีมือครูฝึกสาขาช่างเชื่อม

การฝึกอบรมครูฝึก สาขาช่างเชื่อม ณ ศูนย์ฝึกอบรมงานเชื่อมมาตรฐานสากล สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๑ สมุทรปราการ ทั้งนี้ กิจกรรมทั้งสามกิจกรรมอยู่ระหว่างการนำเสนอร่างแนวคิดกิจกรรมต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมต่อไป

ข้อเสนอใหม่ภายใต้แผนงาน IMT-GT ปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๙

เพื่อให้การดำเนินงานภายใต้แผนงาน IMT-GT สอดคล้องกับนโยบายด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการจ้างงาน แผนงานสาขาทรัพยากรมนุษย์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้เสนอให้ประเทศมาเลเซียเป็นเจ้าภาพในการฝึกอบรมครูฝึก โดยสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๑๒ สงขลา เสนอการฝึกอบรมครูฝึก ๒ สาขา ดังนี้

๑. Multimedia Teaching Software (สาขามัลติมีเดีย)
๒. Electronic Vehicle Maintenance (สาขาการซ่อมบำรุงรถยนต์ไฟฟ้า)